

SZABOLCS.

Vegyes tartalom. hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos ILLINCZ GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre ..... 4 frt.
Fél évre ..... 2 1/2 frt.
Negyed évre ..... 1 1/2 frt.

Hasznosított irodai, havi a lap szedését részletképpen a külföldiek részére, a ref. lelkesítőknek.

Bérmunkások levélke csak lement közzététel fogadtatnak el. A kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal.
Hová az előfizetési pénzt, a lapra szánt iratokat és felajánlásokat küldjék: Illincz Gyula könyvkereskedés, Varoshaza főbejárás első ajtó balra.

Hirdetési díjak:

Minden 4 hasznos polt-sor egyezsori hirdetésnél 4 kr., előzetlenül 4 kr.

Tervelemes hirdetések táblázatból kiadásra, kedvezőbb feltételek alatt csak közölhető.

Minden egyes beállítás után közzététel 30 kr.

A nyilatkozat minden három hasznos soronként díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszámlálásánál, 20% kedvezményben részesülnek.

Kiadói szó

a „Szabolcs“ előfizetőihez.

Alulírott folyó 1875-ik évre a „Szabolcs“ kiadását elvállaltam.

Részemről, midőn e vállalatot átvesszem, felgondolom nyommasztó viszonyainkat, valamint azt is, hogy városunknak csak heti közlőnek szem előtt tartani mellett, ha tekintet a munkaszerkekre, melyek e lap körül csoportosultak, ha elfogulatlanul itélve belátom azt, hogy e lap volt az a mult évben is, mely a megyei érdeket lehetőleg szem előtt tartani igyekezett, minden reményem van az iránt, hogy ha ennek utána is tisztán humanisticus célokért munkál, nem csak megálland, de a megye és város t. közönsége által hova inkább felkaroltatván, egy minden érdeket felöllelő heti vidéki közlöny névi ki magát.

Lapunk mint a t. közönség látja, régi alakjában jelenik meg, előfizetési díjaink is maradnak az eddigiek.

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 1/2 frt.
Évnyegyedre 1 1/2 frt.

A mi a lap külalakját, a rendet és pontoságot illeti, mindentelkövetek, hogy a t. közönség igényei kielégítve legyenek. Az előfizetési díjak, minden a lap anyagi érdekeit c. élől levelezések könyvkörkötésébe (városháza épület, főbejárás balra első ajtó) küldendő.

A hirdetések a lehető olcsó árón vetetnek fel, mint lapunk czimén az illető helyen olvasni lehet.

A t. közönség becses pártfogását kérve, maradtam

Nyiregyházán Jan. 1. 1875.

Illincz Gyula,
a „Szabolcs“ kiadója.

A tisztelt előfizetőkhez!

A fentebbiekből láthatja a t. olvasó közönség, hogy lapunk életében lényeges változás jött létre.

A „Szabolcs“ lap-kiadó társulat* a kitűzött napra össze nem gyűlvén, anyuival is inkább feloszlottnak tekinthető, mivel a lap fenntartása érdekében nem nyilatkozott; minátn pedig több oldalról felszólítottunk, hogy a „Szabolcs“-ot tovább is fenntartsuk: mint látja a t. olvasó közönség, hogy a t. közönség is megindítottuk.

Illincz Gyula ismert neve elég kezeség lehet a közönség előtt a lap anyagi oldalát illetőleg, rendszeretete s pontosága hitünk szerint minden igényeket ki fog elégíteni.

Szerkesztőtől ez évben is megmaradt alulírott, de csak azért, hogy rövid időn talán buzgóbb, avatottabb kezeknek adhasza azt át.

Az elmúlt évben csekély személyem annyi megtámadatásoknak volt kitétve, hogy valóban elbiztam volna magamat, ha nem érzem én igénytelenségemet. Elhatároztam tehát, hogy csak addig állok e lap élén mint szerkesztő, míg más nem léphet nyomomba, ki a közönség igényeinek, legalább úgy mint én, megfelelni igyekezzék.

Ez új évben midőn először szölok a közönséghez, nem tehetem azt a nélkül, hogy a mult év gyötrelmei ellenségeimnek megbocsátva „egyetértés“-re ne hívjam fel e város polgárait. Hazánk bonyolult viszonyain sem új adótervényjavaslat, sem semmi más nem segíthet, csak az erőlyes összetartás és nemes önfeláldozás. — En örömet áldozom fel a személyes ambícióit, s nyujtok barátságos békejobbot

mindazoknak, kik a jót velem együtt igazán s önzetlenül munkálni akarják.

Lapunk ez évben is megtartja mult évi irányát. Kizárva a politikát határozottan a megyei, társadalmi, néprnévelési érdekekre fektetendő a főszáml. Megrovunk komoly férfias, de nem gyűlölködő hangon minden visszaélt. Minden személyeskedést kizárunk lapunkból, mely czélhoz nem vezet. Esméket, mozzanatokat személyes tekinteten felülemelkedve, magasabb szempontból vesszünk megvitatás alá.

Munkatársak nem csak az eddigiek maradnak, hanem újakat is vult szerencsénk megnyerni. Igyekeznünk fogunk, hogy a lap változatosságban, tartalomban mindinkább bővüljön. Híreinket első forrásból merítjük ezután is. A tárczára nagy gondot s figyelmet fordítunk; a szépirodalmi résznek betöltésére nézve ismert tehetségekről gondoskodtunk.

Reméljük, hogy önzetlen igyekeztünket a nagy közönség méltányolva segédkezett nyujt nekünk pártolása által ahoz, hogy lapunk általános érdekűt emelhesse.

A t. cz. közönség pártfogását kikerve maradtam

Nyiregyházán, Jan. 1. 1875.

Lukács Ödön,
szerkesztő.

Uj évi üdvözet.

1875.

Fogadja a t. cz. olvasóközönség szíves új évi üdvözlétünk, — midőn ez évben is ezennel bemutatjuk magunkat. Törökvevünk és irányunk a t. cz. közönség előtt ismeretes. Zászlónkra a józan szabadelvűség, felvilágosodás, személyes rokonszorgó ellenszenv felülemelkedett humanismus van felírva; tulajdonképen ez utóbbi a nap, mely éltet és vezérel bennünket, melyhez mint központhoz tartoznak minden ide vágó eszmék, mint mellékfoglyok; — ha lehet így kifejezni magunkat.

Ki ezen magasztos eszmék előtt szívesen nem nyitja ki ajtaját; az nyilván azon táborhoz tartozik, melynek száma legio korunkban, melynek jelszava: én, s törekvése élni a földnek és a jelennek, nem törődni, nem áldozni semmit a jövőért, magasabb eszmékért.

Ki ezen magasztos eszmék előtt ki nem tárja ajtaját: az azon táborhoz tartozik, mely előtt nincs értelme, sulyja e magasztos szónak: „haza“; mely úgy fogja fel a nemzeti hazai élet eszméjét, mintha semmi egyéb nem lenne az, mint merőben keresztényeskedés társulata, hol az áldozatok nagyságát rendszeren a siker a nagy becsétől kellene feltételeznie. Kik lényegesen különböznek azon nemzetektől, melyek magasabb törekvéseik által keresték a mulandóság titiményei között a halhatatlanságot, és megtalálták azt, mert szólnak az utókorhoz magasztos példák által, mint az egyiptomiak, görögök, amazok ezredkek daczóul gulák, ezek önzetlen hazafiságul és a szellem erze által. — Az önző nemzetek pedig életek magunknak s „receptum mercedem“ Lamartine szavaiként.

S végre ki ezen nagy eszmék elől elzárja ajtaját, annak mi sem köszöntünk szívesen, s nem ohajtozunk pártfogásunk után. —

Am a jók, a nemesszivűek fogadják meg egyszer „boldog új évi kívánatun-

kat! Engedje a népek Istene, hogy ez év egy a polgárokrá, mint a hazára nézve legyen a boldogság, bőség esztendeje a hét szük esztendő után!

„Isten áld meg a magyart
Hozz rá új esztendőt
Megtűnhötte már e nép
A multat, jövedőt.“

Cs. J.

A Tiszavölgy öntözéséhez.

A „Földmívelési Érdekeink“ 53-ik számában Kenesey Kálmán ur lelkes felszólalása, a Tiszavölgy öntözése ügyében, azt hiszem, ezen aszályos vidék gazdaköreiben, mint oly kezdeményezés, a melynek helyes és gyors keresztvitelétől függne nagyrésben állami és magán szöb jövőnk minden reménye, élénk visszhangra fog találni: látszik is már, mert ugyan e lapok 57-ik sz. Timár Béla ur felszólalása, valamint Melczér Gyula ur nagyon alapos megjegyzései e tárgyban teljesen ügyelmre méltók. (Közöltük mindegyiket Szerk.)

Azon szomorú tény, hogy magyar társadalmunk, minden másfél eltekintve, kiváló figyelmét a politikai sikamlós pályára terelte, nem mindig nemes ambícióból, de más praktikusab czélok elérése végett is, keserű gyömlöcsöket termelt. — Exempla trahunt! a hatalmasok dicőköreben sűtkörözök gyors vagyonossá társadalmunk morális alapját, a reális tevékenység iránti tisztelet ingatta meg.

Hét éve annak, hogy, habár szük ijozások között, de visszanyertük örendelkezés orunkat. Mit láttunk esztőlve ez alatt? Államot képzeli okazerű földmívelés nélkül nem lehet. Ez aspra lett-e építve valami? A száz és száz milliónyi kölcsönökből jutott-e egy garas is a földmívelés okazerű, praktikus emelésére? Ha csak a helytelen irányu legtoőbb helyen sáros tölben megközelíthetlen méregdraga vasutakat ilyenek nem vesszük, különben ez enen vasutak közzgazdasági befolyását a földmívelésre avatottabb tollak is saját értékkökre szállították le és így többet erről mondani nem is fogok.

A közvélemény már az első saját állami budgetnek ügyes számcsoportosításával a helyett, hogy követeleiben az állam iránt méréslegre intett volna — félre lett vezetve, különben is keleti természetűtől folyó heves képződésben is ringattuk magunkat. — Akkori nagyhírű pénzügyminiszterünk hitele megingatatlannak látszott, azonban az állam elfoizott és ébredésünk milyen keserű!

A tavalyi kényszerkölcsönövíta alkalmával egy pénzügyi téren tekintélynek látzó képviselő, Kerkápoly Károly akkori pénzügyminiszternek a roz t. természetű való mentegődzőseire, gnyoson jégezte meg, hogy olyan államnak el kell pusztulnia, a melynek pénzügyminisztere az esőt és rozsdát is számba veszi. A következmények Kerkápoly urat igazolták, nagyan és egészben igazat mondott, olyan államban, a mely kiválólag földmívelő, nemcsak nagyon sok, de minden az eső és rozsdától függ. Jó termékekkel vasuti konzorciumok is könnyebben alakíthatók. Krach sem fenyegethet oly könnyen.

Kenesey Kálmán ur hazafias, időszerű felszólalását a Tiszavölgy öntözése tárgyában én is, mint kis birtokosa e völgynek, örömmel üdvözölöm, fogadja teljes elismerésemel, ebből folyólag nem is halgathatom el, saját szomorú tapasztalásból merítve azon erős meggyőződésemet, hogy Magyarország létele függ ez eszme keresztvitelétől, ervel késsni nem szabad; de hol vannak hozzá az eszközök? Tizenöt éves gazdálkodásom alatt, jó évünk csak öt volt, horvát vezet? Azon 1316 négyzög mérföldön, a mely a nagy alföldet az állítólagos magyar Kanaant képezi, hány gazda van; a ki ne élt mondaná?

Ugyanakkor, a midőn erős meggyőződésemet kifejezem, hogy a Tiszavölgy irrigációja helyes keresztvitelével lehet csak egyedül méréskeini, rendkívül száraz tulságokban csapongó kontinentalis climánk vézes hatását, és állami existenciánkat ez irányban biztosítani, igazat kell adnom Melczér Gyula urnak, oly nagy munka ez, a melynek eszközlésére, az adott viszonyok között a szomorú előzmények folytán teljesen megingatott tiszavölgyi birtokosság egyedül képtelen. — A helytelen irányu, és mint Melczér Gyula ur magát ki fejezi: nagy szabású politika ünese mellett teljes lehetetlen is. Azért uraim a kormányon és képviselői padokon: szakítsanak a mult és

jeleniránynyal! válvetetlen működjenek közre egy helyesböl, takarékosab politika behozatalára, szakítsanak enen minden bizonnát megölő pártpolitikai experimentumokkal, és ország első kívánalmainak kielégítésére, existenciánk biztosítására nyujtsanak kezét. Helecsébb rendszeren épült kormányzat mellett féled azon bizalom, a mely a közügyek iránti érdeklődés alapköve. Szakítsanak közzgazdasági politikánkban a komercialismus iránynyal. Győzzék meg az állam polgárait arról, hogy állami szükségleteiknél az egyensúly végleges helyreállítása önkönek komoly törekvése, ez esetben az ujjaban követelendő adók ellenében is csilaplani fog az ellenszenv, minden hazafi tudni fogja méltányolni az áldozatok czéját s nem fogja adom fizettet fillireit Danaidák hordója töltögetésének nézni.

Végre oldozzák fel azon minden egészséges, biztos fogalmat akadályozó bíncsöket, a melyek egy független jeykban nem léteben, örökké idegen szeszélyektől teszik függővé anyagi létünket.

A modern államok nagy vívmányai a hitel eredményei. Mit tettek önök e tekintetben? ma az állam maga 12% os kölcsönökön tengődik, milyen hitlere számíthat így körülmeleg között az egyes gazda? ha az állam maga uszart fizet.

Az önségely, egyéni tevékenység marandó áldásos műveket nem alkothat ott, a hol minden egyesnek a figyelmé a politikára tereltek, a hol ennek folytán a társadalmi tényező öszhangy működése megzavaratik és a hol a tevékenység védelemben nem részesül.

Mily egyszálú, mennyire ki nem elégtök az árvizek szabályozása végett emelt védművek, mutatták az elmutt évek alatt a belvizek iszonyu pusztításai; — egy száraz év mégis feledésre temette illetékes körökben is e katasztopha ismétlődhetését. Ki hajlandó így körülmeleg között a társadalmi téren való agitatóra? de ki is fog hallgaltani így agitátora?

Kenesey Kálmán ur hiven tett elege polgári törekmeinek, a midőn nagy horderájú indítványával a Tiszavölgy birtokosait az öntözés mentő eszközének létesítésére hitta fel. Igenis lehet, kell is eszkozónki, mihamarabb, hogy a végpusztulástól megmentülk magunkat. Államháztartásunk gyökeres átalakításával állórról felfelé és viszont bizalmat kell teremteni, a mely egyedül táplálója a hitelnek és ezt csakis egy erőlyes böics takarékos politika irány eszkozóiból. Minden egyes sietni fog akkor az ügynek szolgálatát felajánlani. (Földmívelési Érdekeink.)

Kormoss Ödön.

KÖZÜGYEK.

Hírek a megye közzgazdasági központjából.

Az országgyűlési képviselőválasztási központ bizottság, mult év deczember 28 kán tartotta első gyűlést, mely alkalommal a jelen volt, mind a törvénykiavata esküt levetvén, megnevelelt a választók összejárását eszközölendő küldöttségek megalkítását vette tárgyalás alá, a következő megállapodásra jutott:

I. A nyirbátori választókerület

1 s 6 összejárás szakaszában a küldöttség tagjai lesznek: Zoltán János elnöklete alatt, Hunyadi Ferencz, Propper Lipót és Nemes Gyula póttag. A 2 ik szakaszban: Baksey István elnöklete alatt Erős Kálmán, Tessineczk Ede és Péchy Kálmán póttag.

A 3 ik szakaszban: Okolicsányi Lajos elnök, Bodor Károly ifj. Szegedy István és Ujlaky György póttag.

II. A t.-löki választókerületben

Az 1 s 6 szakaszban: Nagy Ádám elnök, Borusz Lajos, Jakabfalvy László és Zoltán István póttag.

A 2 ik szakaszban: Somjas Károly elnök, Oláh Béla, Weinberger Mór és Szabó Ambrus póttag.

A 3 ik szakaszban: Bekény Péter elnök, Horváth Ferencz, Ragályi Gedeon és Törös Ferencz póttag.

III. A bogdányi választókerületben

1. A felső szakaszban: Vidovics Antal elnök, Kilar Dévid, Gergelyffy Mihály és Zoltán Imre póttag.

2. A középső szakaszban: Borbély Gáspár elnök, Propper, Sámuel, Kornizs József és Meződy Gusztáv póttag.

3. Az alsó szakaszban: Szikszay Pál elnök, Hécsey László, Fränkel Sámuel és Zsoldos Pál póttag.

IV. A nádudvari választókerületben
 1. Földes, Szóváth, Sáp, Tetlen községekben Csapó István elnök, Kállay János, ifj. Ványi Sándor és Nagy Mátyas póttag.
 2. Cerge és Egyek községekben: Molnár Gedeon elnök, Dregán Gyergely, Fischbein Ignác és Ember András póttag.
 3. Nádudvar és P. Ladány községekben: Ludmán Lajos elnök, Nagy Ferenc, Kálmán László és Hagen Sándor póttag.

V. A nagykálói választókerületben:
 Az 1-5. szakaszban: Nagy J. elnök, Deák Ferenc, Szikszay Pál és Hay István póttag.

A 2-ik szakaszban: Szentmiklósi László elnök, Somossy András, Hartstein Péter és Szunyogh Imre póttag.
 A 3-ik szakaszban: Gaál Elek elnök, Genyey Béla, Somossy Bertalan és Morvai Ignác póttag.

VI. A kivárdai választókerületben:
 Az 1-5. szakaszban: Szabó László elnök, Szepessy Mihály, Mező Miklós és Karfunkel Jakab póttag.

A 2-ik szakaszban: Pilissy László elnök, Szalánzy András, Bércsey József és Szmercsányi Gyula póttag.
 A 3-ik szakaszban: Lövey Antal elnök, Nagy Tamás, Szmercsányi Elek és Sulyok Elek póttag.

A helygimnáziumnak, a központi bizottság elnökehez küldött leiratában azon ohnák adatait kifejezés, hogy a mennyire lehetséges, az összeírásokban, az ügyek mindenki v. kerülhet befejeztesenek; de mivel ezen határidő összeesik legközelebbi választó kerületben a katonai ajándékkal, a központi bizottság meggyőződött arról, hogy a miniszter kivánságának eleget tenni az idő rövid volta miatt lehetetlen; tehát abban állapodott meg, hogy az összeírások Január 10-ikén végeztetők, Február 15-ig minden kerületben befejeztesenek, a küldöttök elnökeire bízatták, hogy ezen időtartam alatt az összeírásra legalakmatosabb napokat válasszák ki, a mikor t. i. a községek előjárói a sorozással elfoglalva nem lesznek, kötelességükbe téve, miszerint a törvény által meghatározott módon 8 nappal ebből tudásuk mindenki közleg megismerésük határidőjé, hogy a megkívántól közhírre tétel eszköz tethessék.

Éltek volna tárgyát képező az is, hogy vajon az összeírás küldöttégek az 1874 dik év végén, vagy a községekben történt megjelölésük beállítás adósságokat végképpen a választói képesség alapján; mire névbe a bizottság abban állapodott meg, hogy az összeírás megkezdése napjáig befiztett adók vétésének figyelembe.

December 29 dikén a megyei statisztikai bizottság tartott ülést a megyeházán, és megbeszélte, a mikor is a miniszteri utasítás felhasználása, a rovatos táblázatok terrajzi készítették el, és az adat gyűjtések módosítási határozattal meg, E tárgyról annak idejében, kimerítőbben fogunk érteni.

A gávai jegyzőválasztás.

Mottó: Én ültettem a rózsafát,
 Más szedi le a rózsáját!
 (N. p. d.)

Kétségtelen, hogy egy községi jegyző választás mindig kérdéses, különösen azon megyében, melyhez az illető község tartozik; de annál inkább jogosult az a nyilvánosság akkor,

TÁRCZA.

Muki barátom szerelme.

— Humoresk. —

Kiss Endrétől.

I.

Rekknő nyári délután volt; ablakredőnyömet lezárva s pipára gyújtva egész kényecemmel végig fedtettem keremetem s átengedtem magamat gondolatlanul. Egyszer csak minden kopogtatás nélkül feltűrt ajtom s belép az én barátom, Dr. Muki, arcán valami szokatlan kifejezést vettem észre; személtében égett s haja mind az ég, illetőleg padlás felé mered.

— Barátom! én vagyok a legszerencsésebb s mégis a legszerencsétlenebb azon két lábú halandó között, kiket embereknek hívunk. . . . Oh Tóbiás Tóbiás! te nem láttad azon rózsás arcot, azokat a piciny kezeskéket, alabástrom vállakat és . . .

— Ne hozd kísértebe az embert Muki!

— Szóltam én.
 — Pár hete mióta láttalak s azóta sok minden történt velem, — folytató a hajába bele-bele markálva. — Egykedvűen sétáltgattam a Zrinyi-téren, de szivem verése állott meg. . . . egy szép leány haladt el mellettem; midőn láttam nagy, szót, légező személt, végeztől, oda lettem, szorosan mentem utána, követtem minden lépéit, de zavaramban úgy éreztél, hogy követtem el, hogy . . . ruhaszájára tapodtam. . . . Én hebegtem valamit mentésemre, mire kecskeszerű mosolygott s az utasaságomra határozatlanul állapodott meg. — Talán szép Nagysád idegen e városban? — kértem én megragadván az alkalmat, hogy legalább elzást csempész hangját halljam.
 — Oh igen, pár hete mióta itt lakom. A bolba voltam vásárolni — folytató a hölgy csévege — s most vettem észre, hogy — elvéteztam, és . . .

ha annak keresztülvételében valamely oly körülmény adja magát elő, mely a közvélemény meggyötartását s részrehajlatlan itéletét várja.

A gávai jegyzőválasztás, mely múlt nov. 30-án t. t. Dobozy Ferenc szolgabíró ur elnöklete alatt tartott meg, egy ily vitás kérdésre adott (völk) alkalmat, — de fájalmó! e kérdést a pártok — minden meggyötartás nélkül a maga kedve szerint oldotta meg, minthogy az eljáró t. szolgabíró ur is ugy akarta.

A kérdés ugyanis abból állt: vajjon a falusi posta a most e. e. államhivatalnok e? — s minthogy a község rendezéséről alkotott 1871-ik évi XVIII. t. cz. 76-ik §-ának b. pontja szerint az államhivatalnok községi előjáró ur nem választatható, — ehhez képest előírt, mint gávai postamester (ha bár 3. év óta ideiglenesen, mint jegyző működött s a postát non kezeli) mint egyik, — különben kiigazíthatom — pályázó, községi jegyzővé megválasztathatom e, vagy sem?

Az elfoglatlanul és kellő tájékozottsággal felőle e kérdésre természetesen azt felelt, hogy: igenis meg; és pedig 1-ór. mert a falusi postamester nem államhivatalnok, tehát a községi törvény 76-ik §-ának b. pontja rém nem alkalmazható; — tehát a posta más által kezelhetetvén, a jegyző teendőiben akadályozva nincs.

Tudni kell azonban, hogy a község két pártja oszlott, a mennyiben néhány vidék elökölés ajánlása, a fent tisztelt szolgabíró és különösen R. A. csendbiztos ur befolyásos körülmények folytán feltehetően Andó Sámuel, Lónyay L. ur nevére, ki bár eddig Gáván teljesen ismeretlen volt s kinek a jegyzői pályán a vizsga letételén kívül semmi másja nincs, de kinek mégis a hathatós pártfogás, rábeszélés stb. meglehetően pártot gyűjtött össze.

Mind a mellett azon rész, a mely előírt csekélyegem mellett helen megmaradt, mely méltányolni kívánta önfeloldozó szorgalmát, melyel a három év előtt átvett, előző által igen elhanyagolt zilált állapotot egydől iródt, egész odaadással rendezhözni igyekeztem — mely teljes bizalmával kívánta jutalmazni, egy egyesek, mint a község érdekeit nézve tett fáradozásait: — ezen rész mindig nagy többségnek ismertettél.

Innen volt, hogy az Andó-párti körök a fent érintett kérdést előtérbe hozták — s a nélkül, hogy e tárgyban illetékes helyen szerettek volna maguknak tájékozást, szvesek voltak engem államhivatalnoká elöltpontni egy kérvényt adtak be szolgabíró urnak, hogy engem, mint ilyet, a kijelölésből a fent idézett törvény értelmében felelősségükre hagyjon ki s választás alá ne bocsásson.

És a t. szolgabíró ur, — nem tudom, téves meggyőződésből e, vagy pártfogolási iránti érdeklődésből, helyt adott ezen kérelemnek és engem a kijelölésből jegyzőkönyvvel kirekesztett.

Én igyekeztem a t. szolgabíró urat meggyőzni, egy felől arról, hogy a postamester nem államhivatalnok, csupán szerződéses magán vállalkozója a posta igazgatásának, más felől arról, hogy nóm, mint a m. kir. postaigazgatóságának 1872. július hó 10-én 3667 sz. a. kelt végzésével felhatalmazott postakézelt, a postát önállólag s elismert szakavatottsággal kezelvén, a jegyzői teendőkhöz nem gátolatom, — nem ért semmit! — nem volt hát mit tennem mást, hogy három évi küzdelem,

- Szabad kérdeznem azon utca nevé? —
- Széchenyi-utca 4-ik szám.
- Oh én magát az épületet is ismerem, s szerencsésnek érezem magamat, ha kísérte-met elfogadandja!

Ismeretlen hölgyem mosolygott s egész gyermegt viadomsággal fogadta az eleje nyújtott kardom. Midőn karja az enyémért ért, valami kedves, édes érzés cikázott át minden idegemben, azt se tudtam égen járók-e vagy földön, csak annyit tudtam, hogy eszemtel, szivemet vesztettem el; azt meg éppen ezáltal, hogy azon épületre rákaptam. S tudom-e ki volt az a szép gyermek? Persze nem tudom! Tóbiás kérdezte és felelte is egyszerre. Gyermekkorú barátom, az a szép, szöke fűrtű Váry Eleonóra! Ismeretségem meg Virághalomsról való, akkor még élt atyja is a derek élelmes kapitány. Oh én ügyetlen, hogy föl nem tudtam őt ismerni. De hiszen 3 év s a gyermekledányok költőleg fejlődött. Midőn neveinket kicseréltük, a kellemes meglepetés egy mosolyát láttam Eleonóra arcán. És ekkor nekem is eszembe jutottak azon idők, midőn együtt jártunk tánccórára. Ah sohasem is tudtam elfelejteni s midőn tánczolt kipirult arcza velleltől az enyémért érezt. . . . No de csitt. . . . kaptam érte akkor a nagynémetől. — De — hogy rövig legyek — látogatásra hívott fel. Oh képzeltetvén mily mohón kaptam, de inkább nem mentem volna, inkább né is láttam volna őt Tóbiás! Oh te nem tudod, mily köntörleletek ezek a nők. Szászor akartam érzelmeimnek kifejezést adni s midőn már egész azon pontozó értem, vagy nekem nem juttott eszembe egyetlen okos szó is, vagy ő adott a társalgásnak más menetet, nevetve személt, szájjával csináltanal. . . . Az óta nincs nyugtom, sem éjjelem napnal, von hozzá egy titokteljes érzélem önkénytelentől. Nos mit szólnas mind-ezekre Tóbiás barátom!

— Azt mondom, hogy semmit sem mondom.

— Nos és miért — formád rám Muki — hát nem helyén való dolog-e az, hogyha egy fiatal ember szeret, s az, hogy egy szöke kis lány e szerelmet viszozza?

e téves nézetem alapuló kirekesztés által semmivé ne tetsétek, egy nyilatkozatot adtam ki, mely következők hangzott: „Alóírt, tisztelettel nyilatkozatomat, miszerint, ha a törvény meg nem engedheti, hogy a k'zégi jegyző névvel postamester is lehessen, községi jegyző megválasztásom esetére, postamesteri állásomról lemondani törvényes kötelességemnek ismeremem.”

Es — állig hívek füleimnek: — a t. szolgabíró urnak ez sem volt elég! — „Elore kell vala lemondania” — ugymond — „s most már a postaigazgatóság felmentő iratát felmutatnia” — és ezzel — pártom minden tiltakozására — kijelenté, hogy a kijelölésből kizárattam s rém sem zavazatot el nem fogadott, sem felkiáltással megválasztani nem engedte!

Igy kellett az én — nagy többségben levő partomnak a választás színhelyét, méltó megbortartozással elhagyva, hogy a kisebbegé legyen a győzelem. Így kellett nekem akkor, a midőn a jegyzői pályán, részint, mint segéd, részint ideiglenes minőségben, buzgó ügyeszerlettel 7 évi működém s a törvényesszá vizsgát sikerrel lettettem, hogy családom jövőjét végre hivatászerűleg biztosítsam, midőn tökélségemet egy hatalmas szóval megsemmisítve látom! így kellett a közbizalom általán ültetett s gondosan áptott rózsafájának virágait más által leszakítva látom, hogy abból a sors keserű gyurka nekem csak a szuro tövis fájo sebhelyét hagyja jutalmul.

Mindenki természetesen találndja, hogy pártom ezen választás lyszereű keresztülvételében a törvényes szabad választói jog önkényes elnyomatását látván, annak megsemmisítése s új választás elrendelése iránti kérvényt, a megye tek. bizottsági közgyűlésének benyújtotta, e tárgyban magam is adtam be kérvényt s ezen tiszteletre méltó testület körülbé vonhatlan igazságérzetében bizva, várjuk az ügynek mielőbbi elintézését.

Minthogy azonban a t. szolgabíró ur példájára, többen is lehetnek azon téves vélekedésben, hogy a postamester államhivatalnok s mint ilyen községi előjáró nem választatható, ide iktatom a N.-Várdai m. kir. postaigazgatóságának e tárgyban hivatalos nyilatkozatát, melyet kérelemre ki di né szives volt s mely szoról szóra következők hangzik.

Másolat. M. kir. postaigazgatóság N.-Várad.
 6589. 574 Folyamodó urnak bent foglalt kérelme folytán kinyilvánították, miszerint a postamesternek egyáltalában nem állami hivatalnokok és mint ilyen minőségű alkalmazottak, semmi rangosztályban nem részesülnek és nyugdíjazást sem élveznek, a postamester önellenfoga nem csak jegyzői állásra megválasztható, sőt más köz. avagy égen állami hivatalra is kinevezetheti magát és viselheti a postamesterhez mellet, feltéve, hogy képes mind a két aonást megfelelőleg betölteni. Vegül megjegyeztetik, hogy kerületében a jegyzők nagy számmal postamesterkednek és azok a m. lgu. miniszterium különös rendole következték alkalmaztattak kisebb forgalmu postahivatalnokak, mint oly egének, kik m. l. l. kereset forrással is bírván, existenciájuk inkább biztosítottak tekinthető. N.-Várad 1874. dec. emb. 18-án Zöbel m. k.

Ugy hiszem, hogy több megye fent tisztelt tekintélyes posta hatóságának e hivatalos nyilatkozata teljes hitelteliséggel bizonyítja a t.

- Szalmaláng, semmi egyéb! Jer ide, aludd ki a szerelmi mámorot, aztán csak nem beszélsz komolyan, te, kinek elvedt ellen volt, hogy valakivel viszonyt szőj. . . . Nálád ezen érzelem nem lehet sem komoly, sem tartós, holnap meglátsz egy csinos arcot és . . .

— Tóbiás! Tóbiás! — könyörgött Muki — csak most az egyszer higgy nekem. Esküszöm neked a koptantóra, hogy most igazán elmondok neki, hogy szeretem, irádom őt, képtel felestem; pogány leszek s a helyett hogy az ég felé tekintek, az ő szemének egeben fogom keresni az Istenséget! S ha nem szeretne? — ugy még ma kiközösítettem penecluzs-omat, fölnyitottam előtte életeremt s ott, ott lábamál fogok elvérzeni. . . . Oh Tóbiás Tóbiás, ne neves és ne rázd fejét, nem tudom mine lenne képes egy szív, melynek szerelme nem viszoznotatik. Azt olvastam valahol, hogy a szerelem költővé teszi az embert, megüszem azt, magamon kezdem tapasztalni, így hét alatt 170 írtauk hágtam nyakára s a mit életemben nem tettem meg, most egy eregetem a verset, mint más ember a pipafüstöt.

— Kivánsági vagyok, hozzáld majd belőle egy példányt!

— Oh van nálam; én velem mindig van: nadrag, rokkom s mellényem zsebe tele van papírokkal s ha utólré a verselési roham, írok házakra, palánkokra. No de halld a legközelebbit. S ezzel előhozott egy papírt s olvasta a mi itt következők:

„Az égből alászállt tündérhez.”

Emberi halandó nézz, fülelj és hallgass, Az én kedvesemről képzeltem alkass, Csak Pastra Julia meg Vénus hozzája, Miként szép özönber pirt az országja. Az országja felér, mint az aludt étek A szerelm kel, hogy rád nézek; Fogai mint lizsiáng gyönyörűk és szépek.

— Nos és olvasta bölged e költeményt? —

— Hogue! sőt határozottan azon véleményben vagyok, hogy e költemény nagy hatást tett nála. Azóta megénekelem a drótot és fü-

szolgabíró ur eljárásának hibás voltát, csak egy fájalmos sobhajtást hogy hátra, melynek értelmét mindenki kitálatlhatja. Gáva 1874. dec. emb. 20-án.

Mikola Károly. *)

*) Készszággal nyitunk tért e cikknek. Elvárjuk a má-ik részről is az igazolást, hogy a városzég itelhesen. Szerk.

Még egy szó

az új mérték rendszer magyar nevezeteiről.

Országgyűlésünk atyai gondoskodása folytán most már kétségtelenül vált, hogy a méter rendszer hazánkban is törvény által kötelezővé tétetik minden más eddig használt méterérték helyébe sulyok kizárásával. — S bár szerény nézetem szerint az országgyűlés sokkal elterügabó reformokkal kezdhetne volna hazánk belügyeinek rendezését, mint a fent érintett, mégis miniat az most már törvényen kívánt, sőt annak alkalmazása küszöbön van, továbbé az ügyet halogatni nem lehet de komolyan hozzá kell fogni ahhoz, hogy annak ösmerete a még hátra lévő egy év alatt mentol általánosabbá tétessék.

Ezen általános ösmerethez nagy könnyebítésül fog szolgálhatni az, ha az új mértékek és sulyoknál oly nevezet fog adni, mely az eddig használatba volt kifejezésekkel közel rokonságnak áll.

Nem tagadható, hogy sok történt ez irányban az országban, s történt e lapok, ugy szintén a szabócsévegyei k'zöny haszájában is, azonban az eddigi kísérletek engem ki nem elégtették s azért bátorodom e tárgyra nézve szerény nézetem az alább következőké foglalta eloadhatni.

Meg vagyok győződve arról, hogy a nép nem törődve s szábjába adott új kifejezésekkel — az új mértékek alkalmazásakor fog találni szavakat magának kereskedésének köztelvénye elnevezésére, s azért elhibázott kísérletnek tartom, ha valaki, csak hogy a kifejezés fogalomnak megfeleljen, h. s. m. a, t. é. m. e, s. u. l. m. a. idegen hangzús nevekkal akarja az új mérték és sulyokat megnevezni, melyeket a nép magadéva soha tenni nem fog.

Elhibázottan tartom valamint azt is, ha valaki a milliméter — milligramm vagy milliliter — ugy szintén a köb, és négyzogs méreteket magyarosítani akarja, oly sulyok és méreteket, melyek a közép kezén soha elő nem fordulnak, és melyek elnevezésével az azal foglalkozóktól, sőt iparos, kereskedő s tudományos foglalkozású egyénekelt és így az irodalomban is az eredeti grám nevezettel személtetésig legkisebb veszelérvetessé nélkül kívánom s ohajtom, mert csak ugy látom ezen törvény behozatálit okadotlva, hogy ha ezen nemzetközi kifejezéseket más nemzeti példájára megtartjuk.

Ezek szerint tehát a közéletbe használatba jövő sulyok és mértékek elnevezésére feketem e főslyt, és azon rendszerre, melyszerint mindenki által könnyen felgoható legyen azon általános elv, hogy minden suly és mérték az utána következőtől tisztette nagyobb s az által a tizedes rendszer a régi f. e. r. l. y. rendszerrel élesen elkülöníteték.

Ezen fősly mellett nagy fektégettel vagyok arra: vajjon az általam megjelölt lat, font vagy véka mennyiben letlen fazikát, a kappant és nyulábót, a szivarszipkákat ép oly lelkesülten, mint a csizmadiaszurkot.

Már aztán ki állhatta volna meg nevetés nélkül a bóbo fűt! Istened, de hiszen ő nem vettett azért senkinek kéremalással, s aztán egy szerelmes ember akármibe is bele mer fogni, vállalkozó szellem valamennyi, a mi abból is kitéttszik, hogy Eleonóra alabástrom válláról és puha kezeskéjéről, epaerakjóról két nap alatt 24 árkuat írt tele, a mire nem tudom, hogy merre-e közüllük valaki vállalkozni.

— Nos, és komoly szerelmi vallomásra nem került még a sor? — vallatám Muki barátomat. . . .

— Még nem. . . . Levelet fogok hozzá írni, szivemben fogom mártani tollamat. . . . még ma akarok tudni mindent; ha szeret, egy zöld szalag legyen a jel, melyet a kapu ricsózatára tűzzön mint gyözelmi lobogót, ha nem, akkor egy fekete szalagot. . . .

— Lám, lám milyen leleményes vagy, nem is tudtam, hogy ily mesteri tervet tud készíteni és . . .

— Azaz hogy mást fogok tenni, — szolt közbe Muki, — a szalagot valami bámszég gyerek leveheti a kapuról s annyit tudhatok mint előbb. Magam fogom neki a levelet kézbesíteni, kénytelen vagyok levéiben tenni a szerelmi vallomást, mert még atól is tartanom kell, hogy ha Eleonóra anyá rák talal nyerte s engem ott térdelve látja. . . . Juh! ha errei a kapitánynéra gondolok, a vérem kissé csilpandni kezd. . . . De bátoráság és kitartás; Eleonóra keze lesz jutalmam!

— De hiszen a multkor említett, hogy nagynémet valóságos ápsip, különösen a mióta értesülve van viszonyodról. . . . Magadnak semmid de semmid! . . .

(Folyt. következik.)

és sokba különbözik-e az eddig használatban volt súly, egység vagy mérték egység hasonlíthatóságától: előttem fő az **elnevezés**, annak alkalmazása az életben csak gyakorlat után fog a nép verbálisan átvenni, midőn meglátja, hogy az eddigi használt kifejezés után pénzért mit és mennyit kap, ezen eredményt képezt fogja más alkalmok szükségletét mérni.

Azért jól e-ett és sokban saját nézeteim helyesen kifejező ajánlat volt az mely a „Pesti Napló” 191-ik számában e tárgya vonatkozva Fogarassy János tudós nyelvészinktől megjelent, csak hogy az általa ajánlott elnevezések közt oly nevet mint **terecs**, obony vesz fel, melyek pedig közforgalmuval aligha fognak valaha való szívesen ezt kívált a súlymérték legfontosabbjánál a hectogramnál, mely a közéletbe a legfontosabb súlyegység lesz; és másrészt a kis részletek magyarosítására is szükségtelenül kiterjed.

Fentebbiek szerint tehát nézetem következő:

I. Hozsmérték.

Kar vagy méter alapegység 1 karban van 10 markok (decimeter) 1 marokban van 10 uj. (centimeter). 1 karban van 10 vonal vagy millimeter, (eből kifolyólag) 10 kar = deciméter, 100 kar = hectométer, 1000 kar = kilométer = 10,000 kar = uj mérték = miriaméter.

A térmértékeknel csak a nagyobbak magyarosítását látom szükségesnek, azoknak ugyanis, mely a francia ár kifejezésével azonos, ezek szerint ár vagy láncz 100 láncz = hectar vagy tanya föld.

II. Ürmértékek.

Liter vagy itcze, egy itczében van 10 röm-poly vagy decaliter, 1 röm-polyban van 10 gyszűz vagy centiliter, ebből kifolyólag folyadekok mérésénél:

10 liter vagy itcze = 1 vedér vagy decaliter, 10 vedér egy csöbör vagy hectoliter, száraz testek mérésénél 10 liter vagy itcze 1 veka = 10 veka egy köböl.

III. Súlymérték.

Nehézék vagy gramm alapegység, 10 nehézék = 1 lat vagy decagramm, 10 lat egy tized vagy hectogram, 10 tized = 1 font vagy kilogram, 100 kilogram egy máza.

Hvezda Károly.

Egy szerény észrevétel.

„A Szabolcs és Hajdukerületi népiszkolák 1873-ik évi tanügyi állapotáról szoló önközi jelentése.” ngy. Kiss József tanfelügyelő urnak.

Ne vegye tolem rossz neven nagyságod, ha elnöki jelentésnek 18-ik lapján állított s Piricsé h. hitv. egyház iskola helyiségére vonatkozó tételt sem a magam, sem egyházam nevében nem fogadom el, és azon megrovást — mi ott a piricséi egyházat illeti, a maga értékre leszállít, ohajtom átadni, mind az iskolai ügyeket szíven hordozó olvasó közönségnek, mind saját egyházi felsőségeimnek.

A jelzett passzus a jelentésnek ugyanis így kezdik:

„A megvizsgált iskolák közül sok helyen az iskolai épületeket és tantermeket tekintve, **egészségtelen**, elavult és roskatag voltakál fogva, tartathatlan rosszak voltak az alább kimutatott felkelteti iskolák az nyira, hogy azon a bennök lévő tanulók **egészségére** sőt több helyen életére nézve is veszélyesek voltak” — s harmadik rovatában midőn a hely. hitvallásnak ezen iskoláit jelzi, oda teszi, még pedig kitűnő betűkkel, a piricséit is.

E szerint tehát a piricséi iskola vagy egészengetlen, vagy tartathatlan rossz, vagy életveszélyes. Kemény vádak ezek nagys. ur! és hogy miért, megmondom alább és meg fog engedni ha határozottan kiolvánitom, hogy ezek egyikét sem fogadom el s ennek okát is adom.

Még az 1871-ik év ápril-havában, 153. sz. a. kelt s a piricséi egyháztanáchoz küldött rendeletében n. t. Kozma József f. szabolcsi esperes ur tudunkra adta, hogy ha iskolánkat a XXXVIII. t. cz. 11. 27. 28. §-ban előírt kellekét szerint fel nem szereljük, és törvényes házmórosi megintést megkapván, községi iskolává fog átalakított.

En tehát egyeztem azon, a mit különben minden megintés nélkül is szándékoztam — hogy iskolai helyiségünk a törvény kívánalmairak megfelelően, a mennyire csak lehetőségek, átalakíttassak, — és ez csakugyan meg is történt még azon év oct. 1-ő napjára, a mint ezt az azon évi gondnoki napló 9. 17. 18—35 tétel igazolják, lévén e tételök összege 113 ft. 97 kr. Ennyibe került az iskola átalakítása.

En a főtiszt, egyházkerületbe az egyházam nevében írt folyamodványban így tennem jelentést má az 1872-ik év elején is és lime most 1874-ben azt mondja ki rá a tanfelügyelő, hogy **egészségtelen**, tartathatlan, sőt hogy pláne életveszélyes is, és ha ez állítás alapos volna s ezen értelemben akár az e megyei, akár az egyházkerületi elnökség tudomására jut, quid luno ?

Az mondatik réam, hogy félre veztem az egyházi felsőségeket és elhanyagoltam az iskolai ügyet, pedig már részint személyes érintkezésöm, részint jelentéseim után is megmóltóztatható volna gyződni, hogy bizony érdeklődöm én a nevelés ügye iránt.

Ennyit vagyok bátor felelteni a t. ol-

vasó közönség és nagyságod előtt, azonban leh. to, hogy akad olyan egycsincs, a ki azt mondhatja: mit tud az a pap ahaz, egészséges-e vagy nem az az iskola, habár állítja is mint e tekintetben laicusnak nem authenticus a szava. Erre nézve szabadon ide rekesztem a Nyir-Bátori alsó járás orvosa tek. Dr. Boldizsár Imre ur hivatalos minőségben kiadott véleményét, melynek eredetije az egyház ládájában van, mely eként szól:

Orvosi bizonylat.

Alólírott Szabolcsvármegye Nyir-Bátori alsó járásban kebelezett Piricsé község kebelelő név. ref. egyháztanács által felhívatván, — de hivatalos kérelmomből kifolyólag is, a most említett egyházban az alólírott napon megjelentem, és annak iskoláit egészségi szempontból megvizsgáltam s bizonyítom a mint következők:

A mondott iskola az egész község fekvéséhez mértem, kello emelkedett, száraz helyen fekszik, sőt — az épülethez viszonyítva — rendes nagyságu ablakkal, külön bejárással, — uj padlazzattal és tizenkét uj templomi alakban készült paddal van ellátva, úgy hogy minden padban 4—5 tanonc teljes kényelemmel ülhet, (megjegyzendő, hogy a 6—12 éves tankelecs gyermekek száma 46. N. L.) a padok egymással két sorban vannak elhelyezve s közöttük az egész iskola hosszában uj széles tér van, hogy egymással két felnőtt ember eljárhat; a falakon nedvességnek még jelen nedves idő alkalmával sem látható semmi nyoma, szóval úgy kül, mint belakazta egy községi iskola minden kellekével bír, s száraz, világos, kello terjedelmű lévén, egészségi szempontból teljesen kielégítő. Kelt Piricsén 1874. December 20-án. Dr. Boldizsár Imre sk. Szabolcs. Nyir-Bátori alsó járás orvosa.

Az hiszem, hogy már ezen bizonyítvány authenticus lesz.

A mi pedig a felszerelést illeti, szerintem az is kielégítő, ugyanis, van benne

1. 24. falóvasó tábla.
2. Számológép.
3. Földgömb.
4. Európa és Magyarország nagy falabrosza.
5. Természettrajzi ábrák.
6. Természettan.
7. Az uj méter mértékek (melyek már tanítottak is.)

Ime ezek a miket mind a magam, mind az egyházam érdekében elmondandó valék és most még, egyebet mellőzve, azt nyilatkoztatom ki, hogy távolról sem volt szándékomba sérteni, mert én öszinte tisztelője vagyok ennek dacára is a tanfelügyelő urnak és csak igen nagyra becslöm benne azon ritka energiát, a melyhez hasonlóval nagyon ritkán találkozunk az életben, és azon alapszükségletet, melylyel hivatalának eleget tenni igyekezik és épen ez okból azt mondom: fiat pax, de fiat, justitia is. Piricsé 1874. Dec. 22.

Gesztyóli Nagy Lajos reform. lelkész.

Egy cispetnyi orvostudomány.

Oly gyakran és váratlan vonszolgatják napjainkban az orvostudományt a vidéki lapoknak ittott dekezzel írott (mert fekete is, búzós is) elbárló csejődjába, hogy az ember megörökönyödik belé; és csaknem hajlandó volna ama szövegeket hangzatosak tartani, melyeket a hevenyén felkapott laud. hirtől ből a csejő patája ver ki, ha más részről a tapasztalás nem igazolná, hogy a mi esodálások időkben oly bántalmas hirtelenséggel történnek a mindenhez cítő nagy férfiak, mint pöföget a nedves ősz marhájarta gyepén. Mondhatni, a foggal született tatosok ideje jót reánk.

Hadd jogosítsa tehát helyfoglalásra itt az effle korlátot, eme néhány orvosi zamatot s így; talán — miután minden rosszból lehet tanulni, a ki ért hozzá — ebből is lesz kivonatol valami kis tudomány.

A tudós Németországban volt nem régen egy jeles, nagy képzettségű orvos embere, a ki úgy példányszerű gyakorlat, mint azután, ebből kifolyólag, az irodalom terén is, feledhetetlen jó nevet vívott ki magának, — a kinek szellemus ma is méltó olvasmányul szolgálhatna a tanuló orvosnak. Ez Kopp Henrik J. volt, a f. század 30-as éveiből. Ezen derék férfiú híres ökszerű orvos volt a Majna folyó vidékén. Majd, miután buvárdokó szelleme beható figyelemmel kísérte a tudomány minden mozzanatát, a miben valami életrevalóság fényre csillámlott; a kevés évvel előbb feltűnt és nagylamát csinált uj gyógyrendszerek, a homeopathianak megismerésére és értéke szerint becsülésére fordította firkésző tehetőségét. Elkezdte a gyógyszerek hatását — Halneman szerint — onmagán s egyszersmind másokon is vizsgálni, és számanélküli betegeket az uj gyógyelv szerinti kezelése alá vett, — változó eredménnyel.

Ő vitáta azon igazságot — mi némileg a Halnemanné is — miszerint ha az orvosnak, hogy eljárásában szerencsés lehessen, igen gondos egyénitén és szeriet az épen szent előv koralakhoz alkalmaznia kell; akkor még inkább oly szerek után kell néznie, melyek az ő hatásukban a legfőbbképen bántalmazott szervet éreklék. Sikertelen lesz tehát az általános inditációk szerint mikdó orvosság; míg a művész, a ki a gyógyszerék specificus erejével megismerkedve, ezeket a kéz alatt leve betegsége ellen alkalmazni tudja, a legszerencsésebb gyógyító.

Az így individualizált szernek igen piczi rézkészletében is aztán bizodalma volt; — gondola — ha a holt természetben is némely testek oly bántalmas hatnak egymásra; mennyivel nagyobbak kell lenni az élő szervezetek érzékenységeinek, a nekik megfelelő kórházterek irányában. Azonban ezt sem lehet a végtelenségig vinni; mert bizony ezen érzékenységek is van netovájba.

Erdemélt ismerte el Halnemannak, miszerint ő intette az orvosokat, hogy a betegségek tüneteit különböztessék meg az alkalmazott gyógyszerrel törtéteit; mivel a kellené több gyógyszerrel való visszalátás után gyógyszerbetegségek támadhatnak. És jeles tulajonságú ismerte el a homeopathianak, hogy a gyógyszerek rendelkezése, a legnagyobb egyszerűséget követeli; — a mi különben minden korban tulajdona volt a derék praktikus orvosnak.

Mert csakugyan egyszerűség és a feltételhez mért kitarítás teszük az igazi orvost és tetteik mindenkor.

Egyébiránt azt senki sem tagadja, hogy az ősi orvostudomány gyarapította képességét és ismeretét a gyakorlatban, specificus gyógyszerek tanulmányozása által, sőt még az arra való köresekkel, az addig szokottakkal sokkal kisebb gyógyszeradagok szolgálatára által is; hanem aztán ezel ki is merítésére az orgánura valói kinecsit.

És a megállapodott véleménye végre is Koppnak, valamint minden elfogulatlan szakértőnek, hogy a homeopathiai rendszer is, mint már eddig anyi más, mely felmerült az orvostudomány mezején, átélv különbözőlétszakai, el fog ényezni. Jelenleg mester szécs teópontján áll; de majd lármát utó újabb buvártal és eszmék felmerülével, prozoditá elfogynak, elhű a guszus iránta, megvélő ő is és elenyézik, s az orvostudomány történelmébe kerül. Csak a tények örök életűek a homeopathianban is. A beteg természet tünetei és azok gyógyművésze nem hagyják magokat, állandóan, kényszerű fókókba berendezni, mint a hogy a rendszer kóvások gondolják. Legyen az építmény bármily elmé- sen, hivatogó és sokat igéro modorban kivé-: annak ellensége is az idő, eredetileg gyarló részeit lassanként kiszedik s az egész összenlik; csak az igazságnak és tapasztalatnak szirterős töredékét s a multnak haszonvelhető emlékeit hávítan fen maga után.

Dr. Szabó Dávid.

UJDONSÁGOK.

(¹) **Mint előfizetési felhívásunkból láthatja a t. cz. olvasó közönség, lapunknak ezévi kiadását illincz Gyula helybeli könyvkereskedő vette át. — Figyelmeztetjük azért a t. előfizetőket, hogy az előfizetési díjat hozzá kegyeskedjenek juttatni (Városháza-épület, főbejárás, első ajtó balra); — reméljük, hogy előfizetőink, közérdekű önzetlen vállalatunkban továbbra is támogatni fognak.**

— **Mint lapunk homlokzatán látható a hirdetésekkel az évben a lehető legolcsóbban vesszük fel. Fesszük ezt azért, hogy a helybeli iparnak segédkezt nyujtsunk az élrekedésre, hogy bár ki is esekely pénzért torjassze arucikkét a közönség előtt. Reméljük, hogy a t. cz. közönség ezen kedvesünket figyelembe vévén, gyakran igénybe veendi lapunk hirdetői rovatát.**

(Sz.) **A városháza déli szárnyán a főpárkányzat megmóltott betek előtt, mint alólírt láthatni, bizonyosan a fedlzet ázott keresztül, s így ázott meg a fal. Csodálkozunk, hogy ez mindegyik kikérülte az előjáróság figyelmét. Nem késsünk figyelmeztetni e mulasztásra az illetéket, mely valami nagy szerencsétlenség nem történik. Nem lenne felesleges azt szakértőkkel megmészíteni!**

— **Erről jut eszünkbe, hogy a városháza előtti kövezet egyáltalán nem gondoztatik. A hó kello időben el nem tisztítottván tükör simaságúvá vált, úgy hogy az utcagyermeknek szelbten korcolóznak rajta. Ez sem rendi! Szemünk láttára utódott meg egyik korcolóval egy tekintélyes idegenbe, úgy hogy majd lelokte lábáról, ha egyebet ez idő szerint tenni nem lehet, legalább hamuval, vagy homokkal kellene azt beszóratni, mert a közönség ezidő- szeren az országutat használja járúrd.**

— **A ref. egyháztanács ma egy hete gyűlést tartott. A gyűlés főtárgyát az egyházi adó pontatlan fizetése feletti tanácskozás képezte. A városi esküdő (pea nem csinál lelkiismeret azoknak szigoru behajtására nézve. Ebből kifolyólag azon indítvány tétetett, nem halmozód adós a jövendőségét illetőleg egy oly alapítványt tenni, mely idővel oda nőné ki magát, hogy lekészés és tanítót által lehetne díjazni. Ez indítvány azonban korunk több más üdvös indítványainak sorsára jutott — jobb időre hal sztatván annak tárgyalása.**

— **Most vetük a gyszáhrít, hogy Hvezda Gusztáv zsetv tehetségű ifju ügyvéd barátunk Mentone-ban, hova ronscsott egészségi állapota helyreállítására vévett ifju nejével utazott, elhunyt mult hó 29-én. — Az anyai szív és szeretet gyermeke közé hosszú merőfövek vetettek. Kívánjuk, hogy tengerkinél enyhítse az idő és a gondviselés; — korán elhunyt ifju barátunk hamvaita pedig lágyan boruljanak az idegen hon hantjait.**

— **A ref. egyház előjáróság legközelebb elhatározta a farsangon az uj templom javára**

a sárospataki énekar közreműködésével reuniót tartani. Az idő még bizonyos meghatározva nincs, a programm elkészítésével és a legalkalmasabb idő megválasztásával egy küldöttség lett megbízva. E tárgyról bővebb felvilágosítást jövő számban hozand.

(!!!) **Figyelmeztetés.** Minthogy az 1874-ik évi XXXIII. törvénycikk 12-ik §-a, mely az országgyűlési képviselők választására vonatkozik, — azt rendeli, hogy azok, kik a választók öszereírását és kiigazítását megelőző évi adjúkat ki nem fizették, a választók névjátsztrómbába nem vehetők; ennek folytán a képviselőválasztásra jogosultakat, a nyíregyháza i választókörület polgárait, illetőleg a megyei választók is ezenel figyelmeztetjük, hogy érintett adó tartozásaiak legfeljebb az 1875-ik év január hó 10-éig befizetni igyekezzenek; — mert különben a választási jogtól el fognak ezidőszert mozdítani.

— **A karácsonyi ünnepek szép gyűléssel ünnepeletek meg városunkban.** Minden vallásfelekezet templomai szünlött ünneve voltak. — Jól esett a vallás oltárán áldozó lelkesült közönséget így szokatlan számban szemlélni, mely mintegy czafolni látszott a minden oldalról felkavozott panaszt a közönség és vállalatlanság felől. Ugy látszik, hogyha korunk minden nap nem így is templomba, de a szabad felvilágosodás ígért szereti meghallgatni és a keresztényiség nagyobb emléktünetek kegyeltes megülése iránt még bír fogékonyasággal. Adja Isten, hogy e fogékonyaság soha se aludjék ki a hűvek kebléből.

— **Az egyház utcai lakók kérelme atjárók készítettére iránt figyelembe vétetett.** Niclekzi Lajos városi tanácsnok és a városi mérnök ki is lettek küldve a hely megszemlélése után a terv és költségvetés elkészítésével. Fájdalom, hogy a kedvezőtlen idők miatt a kivitel csak tavaszra marad. Reméljük azonban, hogy akkor a tanácsi határozat erőfeszén végre fog hajtatni.

(sz.) **„A magyar hirlapiról egylet”** alakuló gyűlése határdeje a „Debreczen” által kelt tüzene f. év január 17-ére. Több oldalról érkeztek hozzá tudósítások, melyekben az alakuló gyűlés helye és ideje elfogadtatik. Tisztelettel kérjük a debreczeni lapok t. szerkesztőit, hogy égyet feleleveníteni hirlapilag hova élebb sziveskedjenek; s miután ugyanezkor vásár leend, lennének oly kegyesek, hogy szállásról gondoskodnának. E felhívás közzététele óta számos laptsárak támogató nyilatkozata mellett m den körülmény meggyőzőtt ez egylet szükségessége felől, valamint arról is, hogy itt az ideje, midőn ez egy let e t e t létesíteni magunk iránti kötelesség. — A fővárosban a legelső nyelvészek egyesület a magyar nyelv tisztítása érdekében. Nem akarja e lapok szerkesztője magának tulajdonítani a fővárosi sajtó képviselőinek ezen örvendetes mozgalmát; mert hiszen talán sokkal igénytelenebb volt e hang, sem hogy a nagyok fölébe eljuthatott volna; azonban sajtóságunk, hogy nagy horderejű mozgalom épen most és e felhívás közzététele után létesül; és mindenestre azt bizonyítja, hogy eljött az ideje, midőn egyesülés étal kövessünk el minden lehető a hirlapirólom emelésére, a nyelv megtisztítására és élebb vitélere. — Legközelebbi érdeke ez épen a sajtó képviselőinek. A „Debreczen” már közölte az alapszabály tervezetét. Kövessünk el mindent ez eszmének mennél szélesebb körben leendő terjesztésére. — Legújában a Nyiregházán megjelenő „Szabolcs”. H. K. Közlöny” is elfogadja az egyesület eszméjét a „Debreczen” formulása szerint. Legyen úgy, mint a többség komoly meghányás-vetés után jónak látja. Indítványozó nem dicsvágyból vagy feltűnési viselkedésből tette az indítványt, de a szükségesség éleven érzetéből és az indítvány lehető kivitelé mellett sem dicsvágyból buzgólkodik, hanem azért, mert sok eredményt vár attól. S ha indítványának alátette a nevet, vagy egyszerűen erősebben szólalt fel mellette, távolról se azért tette, hogy magát emelje, hanem hogy használjon. Szívünkől ohajtuk, hogy ez ügy hozzá meg a kívánt sikert.

— **Kiár Lajos városunk szülőtte Észak-Amerikába ment a napokban, s alig 5 napi ott léte után hetenként 10 dollár fizetése van biztosítva.**

— **Szerkesztőségünkhez beküldetett a Dolnay Gyula által Budapestben szerkesztett: „Hasznos mulató” két füzet. A folyóirat valódi célja a serdülő fiú- és leánygyermeknek olámas hasznos olvasmányokat nyujtani, de ez olvasmányok egyszersmind oly irányúak, hogy a nép épületére is a legcélszerűbb legyenek a népiszkolai- és nép-könyvtárak alakítására alkalmas lehessenek; de egyuttal a minden tekintetben megrovásra méltó ponyvairólom kiirtására is szolgálhatnak. A folyóirattól évenként 48 lapra terjedő 32 füzet adatik ki, mely 32 füzet 8 nagy kottézt foglalhat össze. Előfizetési ár egyszévre 32 füzetre 6 ft., félvegre 3 ft., negyedvegre 1 ft 50 kr. Ajanjuk e folyóirattól különösen az oly községek figyelmébe, hol a nép, vagy iskolai könyvtárak létesítése tervben vagy folyamatban van; általában pedig a szüléknek.**

— **A képviselőház tanügyi bizottságának közölembe tartott üléseben Treiort okoztatási miniszter kijelenti, hogy a néptanítók nyugdíjazását nagy horderejűnek tartja s nem bánja akkiritó: jöjjön a kezdeményezés. Már a korábbi miniszterek is foglalkoztak ez ügygel és ő is akarta, hogy az a tanügyi bizottsághoz utatassassék; azonban ez nemcsak tanügyi, de egyszersmind pénzügyi kérdés is s azért Molnár javaslatát közölte még Kerkapolyai, ki azonban azt az álláma nézve igen terhesnek találván, más tervet készített. Ő most egy ki-**

sebb 3 tagu bizottság kiküldését kéri, melynek vizsgálata és a pénzügyminiszter bejegyzése után nemcsak hogy elfogadják Molná: javaslatát, hanem örül, ha az keresztül fog vitéz: s csak ha az elvetik, fog saját munkálatai alapján új törvényjavaslatot nyújtani be. Molná: A bizottság a bizottság kiküldését, de 3 helyett 5 tagu bizottságot ajánl s az előmunkálataknak a bizottság tagjai között kiosztását kéri. Ezzerszemint benyújtja módosítását és annak indoklását az előbbi törvényjavaslathoz, melynek kivonatát és kiosztását kéri. Elők felteszi a kérdést, ha most akarja-e a bizottság az al-bizottság kijelölését ajánl. A bizottság a kiyo-matást elrendeli és az albizottságot azonnal megválasztja: Horváth M., Pulszky A. Zichy A., Molná: A. és Szathmáry K.

Nyirfalombok.

I.

(Az év utolsó perceiben. Üdvözet az új esztendőhöz Kételey és főhá: Híába, haszta-lan. . . A világszellem és Clío. A mi bátorsá-gunk és sötét jövőnk. Az iródiák megrovat-ka. A mit év nagyserű eseményei. Az iródiák visszafelé meg pedig keményen. A menekü-lés óvsénye. Szomorú jóslat.)

Ne szundikáljatok fiok! Nehány perc múlva jéfel, az idő haladokkik hogy új-ból megszüléssék, s titeket nem érdekelné e titiményes látvány? Csengjen fel a pohár, zen-düljön meg az a keseredés dal, melyben a mul-tak sötét grászja és a jövő mosolygó reménye csodásan ovald össze, így vegyünk becsut a már mar lezajlott évtől, így üdvözöljük a felde-rengő újestendőt!

Az óra üt. . . Légy üdvöz újszülött gyermeke az idő-nek, ki az égnek üdvösölőlyával ajkaidon je-lenne meg köztünk, boldogabb napok sejtelmét kelteled fel borulatok lelkünkben. . . oh talán te vagy a jó nemté, ki felszárzalt szeméink bádatos könyharmatát s gyógybalzsamot hintsz keblünk fájó seibeire, ki levezedet rólunk a meghasonlás és pártviszályt évezredes súlyos átkait, ki elvezetted szegény csüggedező né-pünk régi dicsőségének nap sugaros hírsar-nokába. . .

Ah. . . a mosoly biztató varázsa eltűnt ajkaidról, arczodat rejtelmes lepelle berkolod, fölötled sötét árnyak boronganak. . . oh hát még mindig kezelnben marad a szenvedés esordultig tett keszben pohára, még mindig kí-zdóntok kell bársornok vezégetes hatalmával, még mindig aggodva, remegve sohaj/sunk: vi-rul-e még, s mikor virul újra reményeségünk hervadt koszorúja?

Oh világoz örök ura! tekintis reánk ir-galmas szemekkel. . . Lettünk szidolom a mi szomszédaink,

— neveltség és csufolás azoknak, kik körülöt-tünk vagynak. . .

Meddig rejted el magadat mitőlünk, és meddig ég a te haragod, mint a tűz?

Viládmis meg minket a mi nyomor-ságainknak napjai után, és az esztendő után, melyekben láttunk gonosz. . .

Kinek talalma szab törvényeket s ha-tárt, oh népek istene, küldj egy remény-sugárt. . .

Híába haszatalan hullnak bus könyveink, híába haszatalan két eső főhá: ajkainkon. . . köny és főhá: gyonce feyyer megemtet-sünk, köny és főhá: nem tartja fel az ese-mények természetes menendjét, a végezt kerülhetlen hatalmát. A világ szellem ösödök-től kezdve kisugározta örök ígétjét, hogy fényé-nél tévedés és botlás nélkül haladjanak egy egyesek mint a nemzetek. . . a világtörténe-len megrázó példákban jezei a multak hallé-peit, a jelen feladatát, a jövő esélyeit; a megszékhatlan láncolatot és vas követke-zéseket; a mag és gyümölcs, a vetés és ara-tás közt; a szirteket és zátonyokat, melyeken hajótörést szenved a népek boldogsága, az óvsényt, mely feneketlen mélységre sodorja áldozatát, a bukást, melyből nincs többé ki-mekedés, — s viszont a munka, polgáréret-és közszellem áldásos pályáját, melyen haladva, bár folytonos és nehéz küzdelem árán, ki-vívják a nemzetek a nagyság és dicsőség, a világszellemet, kigyulolják az örök ígét-észetlen önhittségünkben, behunyjuk szem-inket a világtörténelem súlyos tanulságai előtt, sárral dobáljuk a valódi nagyságot s szolga-jelküleg tömjénezünk nyomorult törpéknek: vi-dám dal zeng ajkainkon, midőn a „de profun-dis“ tördelmes zsolomáját kellene porba hullva, mellünket verve hangoztatunk: komoly munka helyett szilaj orgákban tékozzunk erőnkét és időnkét; a helyett, hogy testvérileg egyesül-nék, versengünk, gyűlölködünk, élethalálhar-cot vívunk egymással. . . midőn talán nem sokára, talán már hólnap, talán még ma meg-rázkodik alattunk a föld s kiontja reánk a ha-ragos ég boszú vilámlait. . . mit is érde-melnek egyebet mi kádk, kik magunk ássuk nagy szerénységgel dicstelen sirunkat, mind-magunk folytattuk az öngyilkosság szomorú munkáját! . . . de igen, azt is megérdemel-nék, hogy a mivel és boldog népek számlon a részvét nélkül gondoljunk elmulásunkra s kimondják majdan felettünk a szigorú de igaz-ság ítéletet, meghalt e nép neve a zsarnokok önkénye miatt, hanem önbűnei mérgekely-hétől. . .

Bah! mily rideg és sivár eszmék — gon-doljátok nemde? — mintha csak a vészmadár üvöltését hallanók, vagy a kétségbeesés sziv-

sebb jajkálása hangzóknék füleinkbe! Tulzák mindez s a kishitűség idétlen rémülása. Gaz-dag vasorád volt jámbor iródiák, vagy pedig agyvelőben nincs kello arány a phos-phor és neurin közt, s ezért jelen meg előttd a jövő elő feléles alakban, oly sötét sze-nezetben. Dóbd el a pessimismus homályos priz-mátd, tekintsd a mi szemekkel a tényeket, s egészen más fogalmad lesznek a helyzet-ről s az események logikái egy-ná-utánjáról. . .

Íme — hogy pusztán a közelebbi év nagyserű mozzanataira hivatkozunk — az északiarkexpeditio hazánkra is fényt és dicső-séget sugároz, hiszen van már Pest-hegy-ek, van Zichy-föld a jégvidékeken, hirdet-ve hangosan a nagy világnak, hogy felfede-zésünk tulterjednek a kulacson s fakilcsen ke-zelnek. . . íme a honvédség özi hadgyakorlatai ki-köszörültek a csorbát, melyet haránt beszte-ltünk fringájiang Solferino és Sadova ejtettek, most már búzke önértellett zenghetjük „merre föld és merre nap van, nincs magyarnak párja hadban“ most már jöhét a fránya burkus, a polentán kilóáló talán, a kautosus muszka, vagy akár a kutafejű tatár is, majd megmu-tatjuk mi nekik, hogy „ki a legény Kisvárdában!“ . . . íme a nevelésügy és közművelődés terén a tengeri lépő-óriásként haladunk s ma-lónap tul teszünk Svájcban és Északamerikán, legalább ide vonatkozó hivatalos kimutatások így értesítenek. . . íme a pénzügyminiszter a leg-előnyösebb feltételek mellett új kölcsönt légi-tett, van pénz, van hitel s talán nem sokára, mint egykor Jean de Castro portugál tábornok Indiá-ban Góa lakosaitól, fél bajuszunkra is kapunk kölcsön huszezer lívert. . . íme nem lesznek többé hatalmaskodó városi főispánok és közsévi adó-hajtók a vármegyék idevosta szabályos alakot nyerne az eddigi idomlatan termét helyett, a katonai beszállásolások eltörlése kilitásha he-lyezve, a felvidéki ebőraarvák alföldi község-ekben elhelyezvők, a nagyrözéti hátultól fey-vert talált fel, a közoktatási miniszterium palotát épített a sugarúton. . . hát még a Zubovics vilá-gírú lovaglasi bravourja. . . a nyolc csingő gyer-mek örökre fogadása. . . hát még a német és an-gol tudósok azon felfedezése, hogy a magyar nyelv már 1900 évvel Krisztus előtt szerepelt a Babilon romjai közül kiássott kólaponak. . . hát a magyar pénzintézetek congressusa mult nove-mberben Budapesten mily fényes jelenségek. . . és. . . és a néptáncok közül senki nem halt meg éhen a boldog Magyarországn.

Nos. . . ?
Oh rövidlétök, oh elvakultak!
A hajó már sülyed, talán nem sokára hullámsírba jut, de azért szerietek semmi baj, hiszen mily szilárd készítmény — mily vidáman leng búzke lobogója! A vészharang rémesen kong, és ti nem értitek szomorú hangjait, a beteg kime-

rületen eszméletlenül fekszik kórágán, és ti áditó gyógyádonnak mondjátok ájultságát. . . El, el veletek ki van vezektek, ti hamis próféták! enged-letek tért a hivatottaknak, kik új életet önthet-nek szegény nemzetünkbe, mi pedig mindnyájan, kik e haza gyermekei vagynak, és ismeretlen szem lelkesedésével veretkezzünk, víruszunk, áldozunk a közjó érdekében. És akkor ám jöjün, a minék jönie kell, legalább nem rettegünk a suly-os átoktól, melyet, ha elhanyagoljuk vagy el-áruljuk a haza szent ígétjét.

„Melyet sirunka majd virág helyett Ültetni fognak maradvánkaink, Kiket örökre megnyomorítanak.“ (Petőfi.)
— z. — y.

Üzleti értesítés.

A nyiregházi terménycarnaknál decz. hó 19-én bejegyzett terményárak.

Placzi ár.		Kereskedési ár.	
		100 kóbulól kezdve	
Rozs 00-00 fontos	3.40-3.45		
80-80 "	0.00-0.00	3.50-3.60	
Buza	0.00-0.00	3.70-4.40	
88-89 1/2 "	0.00-0.00		
Árpa	2.40-2.50		
Zab	1.75-1.80		
Tengeri	2.40-2.50		
Köles	2.80-3.00		
Bab, tiszta fehér	6.00-6.25		
Bukkony	0.00-0.00		
Káposztaprece	0.00-0.00		
Lenmag	4.50-5.00		
Kömörke	0.00-0.00		
Kendernag	0.00-0.00		
Mak	0.00-0.00		
Napraforgó olaj	1900-1950		
Szesz 20/1, iteze	18	19	17/1

Felölös szerkesztő: LUKÁCS ÖDÖN.

Nyílttér

Hirdetés.

Özv. Ilvezda Sámuelné házában egy batorozott szoba kiadó. Ugyanott kosztot is lehet kapni mérsékelt ár mellett. Értekezhetni a tulajdonosnéval sa-ját házában. (A szarvas utczáról az ág. hitv. templomban vezetők szögletén.)

(2-2)

H I R D E T É S E K :

A DEBRECZENI
könyv, kőműnyomda s kártyagyári részvénytársulat
KÖNYV- KŐ- és MŰNYOMDÁJA
ajánlkozik
mindennemű nyomtatványok
fulányos áron
gyors és pontos elkészítésére.
Üzlethelyiség, — hová a megrendelések intézése kéretik, — fő-piacz, a reform nagytemplom mellett.

Hirdetés.

A nyiregházai országos vásár, mely decz. 14-én a kel-lemetlen roszt idő miatt kellően meg nem tartathatott,
január 11-én fog megtartatni.

Nyiregházán, decz. 21.

Krasznay Gábor,
polgármester.

(2-2)

POLLÁK
ujnonnan nyitott
27 kros

egyetemes áruzsarnokában Bécs Mária-híferstrasse 1.
a legszigorubb jóttállással az áruk legjobb minőségéért s valódiságéért, s nagybans ki-salóben kaphatók

Gyapjuruha-szövetek
mind a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, csikos vagy kockás még pedig **Lüster, Rips s Diagonalplaid kelmek**, egyzsinű és caricirozott scott pleid-kelme; legújabb és legszebb ösi és téli

Nordpol-flanell
(Wattmol) s legújabb nordpol kelmék, divatos ruhabarchet, cosmanosi perkal, creton török háló-köntösek, pique, kék, barna és fehér színű és flanel barchet, rumburgi, hollandi és készítenek sziléziai fonalvaszón, házi- s bórvaszón, szines és vírágos czicz, mouzlin és eszpike-függönyök, atlasz-grandl, szines ágymény, vázsdama-szt-törökzók, matrác- és diván grandl, chiffon 3/4 s 1/2 széles, selyem s kásmér nyak-kendők, hosszú és rövid harisnyák, keztyük, vázson és batizt zsebkendők, eszpike, selyem és bársny szalagok mindentéle szinűel és szélesség-el stb. és számos ezer egyéb tárgyak.

Mind csak
27 krajczár.
A szétküldések utánvét mellett azonnal lelkiismeretesen teljesítettek. Mustrák és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Csak

27 krért

róf, darab s pár száma, szigorú jóttál-lással az áruk legjobb minőségéért és nagybán és kiesinben árutatnak

Gyapju-ruhaszövetek,
mind a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, csikos, vagy scot car-ric még pedig **Lüster, Rips, Diagonal-plaid szövet**, egyzsinű és scot modoru plaidkelme, s a legújabb s legszebb ösi és téli

Nordpol-Flanell
(Wattmol) és a legnehezebb új nordpol kelmék, divatos ruhabarchet, cosmanosi perkal, creton török háló-köntösek, pique, kék, barna és fehér színű és flanel barchet, rumburgi, hollandi és készítenek sziléziai fonalvaszón, házi- s bórvaszón, szines és vírágos czicz, mouzlin és eszpike-függönyök, atlasz-grandl, szines ágymény, vázsdama-szt-törökzók, matrác- és diván grandl, chiffon 3/4 s 1/2 széles, selyem s kásmér nyak-kendők, hosszú és rövid harisnyák, keztyük, vázson és batizt zsebkendők, eszpike, selyem és bársny szalagok mindentéle szin-nyel és szélesség-el, több ezernyi más tár-gyaknak egyesgyedűl kaphatók a szilárd hitelnek ismert **legidőbb s legelsőbb ala-pított**

27 kros
áruzsarnokban
Bécsben, Kärntnerstrasse 34.
(Bürgerspital-Gebäude.)
Megrendelések utánvét mellett pontosan és lelkiismeretesen; mustrák és árjegyzékek ingyen. (9-30)